

2578**ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAWIEDLIWOŚCI**

z dnia 29 listopada 2004 r.

w sprawie szczegółowych zasad i trybu tworzenia funduszu pomocy postpenitencjarnej oraz udzielania pomocy z tego funduszu

Na podstawie art. 43 § 3 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. — Kodeks karny wykonawczy (Dz. U. Nr 90, poz. 557, z późn. zm.¹⁾) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Środki pieniężne funduszu pomocy postpenitencjarnej, zwanego dalej „funduszem”, pochodzące ze źródeł, o których mowa w art. 43 § 1 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. — Kodeks karny wykonawczy, zwanej dalej „ustawą”, gromadzi się na rachunku bankowym dla środków specjalnych Ministerstwa Sprawiedliwości.

2. Fundusz zwiększa się o odsetki od środków funduszu.

§ 2. 1. Pomocy udziela się podmiotom, o których mowa w art. 43 § 1 zdanie drugie ustawy, w szczególności gdy:

- 1) osoby pozbawione wolności nie są w stanie zaspokoić swoich uzasadnionych potrzeb objętych celami i zakresem pomocy;
- 2) osoby zwalniane z zakładów karnych lub aresztów śledczych nie są w stanie samodzielnie przezwyciężyć trudności związanych z zapewnieniem sobie i najbliższej rodzinie podstawowych warunków egzystencji;
- 3) sytuacja członków rodziny osoby pozbawionej wolności, którzy pozostawali na jej utrzymaniu bezpośrednio przed pozbawieniem wolności, uniemożliwia zaspokojenie podstawowych potrzeb życiowych, a możliwości uzyskania pomocy z innych źródeł zostały wyczerpane lub przyznane świadczenie z uzasadnionych przyczyn nie może być zrealizowane w okresie, kiedy pomoc ta jest niezbędna;
- 4) sytuacja członków rodziny osoby zwalnianej z zakładu karnego lub aresztu śledczego, z którymi ma

ona zamieszkiwać i prowadzić wspólne gospodarstwo domowe, uniemożliwia zaspokojenie podstawowych potrzeb życiowych, a możliwości uzyskania pomocy z innych źródeł zostały wyczerpane lub przyznane świadczenie z uzasadnionych przyczyn nie może być zrealizowane w okresie, kiedy pomoc ta jest niezbędna.

2. W wyjątkowych wypadkach udziela się pomocy osobom pokrzywdzonym przestępstwem i ich rodzinom, w szczególności gdy na skutek tego przestępstwa znajdują się w trudnej sytuacji życiowej lub materialnej.

§ 3. Środki, o których mowa w § 1, przeznacza się zgodnie z zatwierdzonym przez Ministra Sprawiedliwości rocznym planem finansowym, określającym wysokość środków przeznaczonych dla uprawnionych podmiotów, w szczególności na:

- 1) pokrywanie kosztów czasowego zakwaterowania lub udzielanie schronienia w ośrodku dla bezdomnych;
- 2) organizowanie i finansowanie poradnictwa prawnego, promocji zatrudnienia i aktywizacji zawodowej, pomocy psychologicznej oraz terapii uzależnień organizowanej poza placówką terapeutyczną;
- 3) organizowanie i finansowanie kursów przygotowania zawodowego lub pokrywanie kosztów związanych z udziałem w takich kursach oraz składaniem egzaminów kwalifikacyjnych;
- 4) pokrywanie kosztów związanych ze specjalistycznym leczeniem lub rehabilitacją zdrowotną oraz uzyskiwaniem orzeczeń o niepełnosprawności lub niezdolności do zatrudnienia;
- 5) pomoc rzeczową w formie żywności lub bonów żywnościowych, odzieży, leków, protez, przedmiotów ortopedycznych i środków pomocniczych, o których mowa w art. 115 § 2 ustawy, środków sanitarnych, podręczników i innych pomocy naukowych, niezbędnych przedmiotów wyposażenia domowego lub narzędzi i wyposażenia potrzebnego do wykonywania wyuczonego zawodu albo prowadzenia na własny rachunek działalności gospodarczej;

¹⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 1997 r. Nr 160, poz. 1083, z 1999 r. Nr 83, poz. 931, z 2000 r. Nr 60, poz. 701, Nr 120, poz. 1268 i Nr 122, poz. 1318, z 2001 r. Nr 98, poz. 1071, Nr 111, poz. 1194 i Nr 151, poz. 1686, z 2002 r. Nr 74, poz. 676, Nr 121, poz. 1033 i Nr 200, poz. 1679, z 2003 r. Nr 111, poz. 1061, Nr 142, poz. 1380 i Nr 179, poz. 1750 oraz z 2004 r. Nr 93, poz. 889, Nr 210, poz. 2135, Nr 240, poz. 2405 i Nr 243, poz. 2426.

- 6) okresową dopłatę do bieżących zobowiązań czynszowych za lokal mieszkalny, do którego osoba ubiegająca się o pomoc ma tytuł prawny;
- 7) finansowanie przejazdów środkami komunikacji publicznej lub pokrywanie kosztów transportu specjalnego, zgodnie ze wskazaniami lekarskimi;
- 8) pokrywanie kosztów związanych z uzyskaniem dowodu osobistego oraz innych niezbędnych dokumentów;
- 9) udzielanie świadczeń pieniężnych na określony cel i okres wskazany przez organ udzielający pomocy — w szczególnie uzasadnionych wypadkach.

§ 4. 1. Pomocy udziela się na wniosek lub z urzędu.

2. Z uzasadnionym wnioskiem o udzielenie pomocy może wystąpić osoba uprawniona do jej uzyskania, a także prokurator, obrońca lub pełnomocnik oraz przedstawiciel skazanego, ustanowiony na podstawie art. 42 § 1 ustawy.

3. Do wniosku, o którym mowa w ust. 2, załącza się dokumenty potwierdzające okoliczności wskazane we wniosku, uzasadniające przyznanie pomocy na cele,

o których mowa w § 3. Osoby zwolnione z zakładów karnych lub aresztów śledczych przedstawiają także dokument zwolnienia.

4. W razie potrzeby, w szczególności gdy wniosek nie zawiera uzasadnienia lub nie odpowiada warunkom określonym w ust. 3, żąda się uzupełnienia wniosku lub dokumentacji. Do czasu uzupełnienia wniosku nie podlega on rozpoznaniu w zakresie, w jakim wymagał uzupełnienia.

§ 5. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.²⁾

Minister Sprawiedliwości: *A. Kalwas*

²⁾ Niniejsze rozporządzenie było poprzedzone rozporządzeniem Ministra Sprawiedliwości z dnia 18 września 1998 r. w sprawie szczegółowych zasad i trybu udzielania pomocy osobom pozbawionym wolności, zwalnianym z zakładów karnych i aresztów śledczych oraz ich rodzinom, a także pokrzywdzonym przestępstwem i ich rodzinom, jak również szczegółowych zasad i trybu tworzenia funduszu pomocy postpenitencjarnej oraz przeznaczania środków z tego funduszu na taką pomoc (Dz. U. Nr 124, poz. 823), które utraciło moc z dniem 2 września 2004 r.

2579

WYROK TRYBUNAŁU KONSTITUCYJNEGO

z dnia 23 listopada 2004 r.

sygn. akt P 15/03

Trybunał Konstytucyjny w składzie:

Biruta Lewaszkiwicz-Petrykowska — przewodniczący,

Teresa Dębowska-Romanowska,

Adam Jamróż,

Marek Mazurkiewicz — sprawozdawca,

Marian Zdyb,

protokolant: Krzysztof Zalecki,

po rozpoznaniu, z udziałem Sejmu i Prokuratora Generalnego, na rozprawie w dniu 23 listopada 2004 r., pytania prawnego Naczelnego Sądu Administracyjnego Ośrodek Zamiejscowy w Gdańsku o stwierdzenie, czy art. 10 ust. 3 pkt 2 ustawy z dnia 18 lutego 2000 r. o zmianie ustawy — Karta Nauczyciela oraz o zmianie niektórych innych ustaw (Dz. U. Nr 19, poz. 239, ze zm.) w zakresie, w jakim uzależnia od wymiaru zatrudnienia nabycie, z mocy prawa z dniem wejścia w życie ustawy, stopnia awansu zawodowego nauczyciela mianowanego przez nauczyciela spełniającego wymagania kwalifikacyjne, o których mowa w art. 9 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 26 stycznia 1982 r. — Karta Nauczyciela (Dz. U. z 1997 r. Nr 56,

poz. 357, ze zm.), zatrudnionego na podstawie mianowania przed dniem wejścia w życie ustawy i pozostającego w tym dniu w zatrudnieniu na podstawie umowy o pracę w przedszkolu, szkole, placówce oraz innej jednostce organizacyjnej, wymienionej w art. 1 ustawy — Karta Nauczyciela, jest zgodny z art. 32 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej,

orzeka:

Art. 10 ust. 3 pkt 2 ustawy z dnia 18 lutego 2000 r. o zmianie ustawy — Karta Nauczyciela oraz o zmianie niektórych innych ustaw (Dz. U. Nr 19, poz. 239, z 2001 r. Nr 111, poz. 1194 i Nr 154, poz. 1794, z 2002 r. Nr 41, poz. 362 i Nr 152, poz. 1267 oraz z 2003 r. Nr 137, poz. 1304) w części obejmującej słowa: „w wymiarze co najmniej 1/2 obowiązkowego wymiaru zajęć” jest niezgodny z art. 32 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej.

Biruta Lewaszkiwicz-Petrykowska

Teresa Dębowska-Romanowska
Marek Mazurkiewicz

Adam Jamróż
Marian Zdyb